

могатъ да четатъ, да пишатъ, да смигнатъ, да свирятъ и да работятъ. Тъхната участъ ни се вижда по-малко тежка, когато видимъ, каква подкрепа може да имъ даде въ живота науката.

Ето единъ урокъ по четене и писане въ трето отделение, при двайсетъ годишния учителъ на слѣпи, г.

Колевъ. Децата стоятъ мирно и тихо. На чиноветъ сѫ наредени читанките. Това сѫ голѣми книги, по страниците на които не се виждатъ нашитъ букви, а особени бодове. Слѣпиятъ ученикъ разбира написаното, като движи прѣститъ на ржцетъ си по изпѣкналата страна на тия бодове, отъ които е съставена азбуката за слѣпи. Тя се нарича Брайлова азбука, по името на нейния откривателъ — единъ слѣпъ французи.

Учителъ прочита едно разказче, после накарва едно момиченце да прочете сѫщото разказче. Бѣлите извѣрнати очи на детето гледатъ нагоре, но съ прѣститъ на ржцетъ си то прочита разказчето тѣй бѣрзо, като най-напредналите деца отъ другите училища. Упражнението по писане се извѣршва сѫщо много бѣрзо. Пише се на тетрадки, съставени отъ две цинкови плочи съ